

RUDI MIŠKOT: SONČNICA IN ZMAJ

Zmaj V čumnati temnih zidov,
za marmorjem težkih zaves,
v trepetu pošastne luči
kuri star zmaj svoj kres.

Drgne premrle noge
s krempljasto šapo vso noč. —
V odsevu ledene luči
zelenkasta koža se sveti...

A včasih, ko stara se sla
za hip spet v njem prebudi,
z renčanjem zamolklim
hropeč se dvigne na hrome noge.

Skoz trde kamnite zidove
slabotni glasovi prodro;
senca, ki zraste do stropa,
grebenasto skloni glavo.

Zmaj spet omahne na tla.
Po kačje do skrinje se splazi. —
Skrinja do roba in čez
napolnjena je z zakladi.

Zgrabi rubin rdeč —
v podobi svoje glave;
na luskinasto dlan ga postavi,
vanj upira krvave oči...

V odsevu rdeče luči,
za marmorjem težkih zaves,
neslišen — in težko sopeč
kuri star zmaj svoj kres.